

คนจีนในทรรคนะ ของ... คึกฤทธิ

คุณหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีรัฐมนตรี
ที่วายชนม์ไปแล้ว ท่านได้เคยแต่งเพลงไว้
เพลงหนึ่ง มีเนื้อร้องท่อนแรกว่า

**“ชาติจีน ชาติไทย ไม่ใช่อื่นไกล
พี่น้องกัน”**

บทเพลงนี้ได้ประพันธ์ขึ้นจากความจริง
ในฐานะที่ท่านผู้แต่งเพลงนี้เองก็มีบรรพบุรุษ
เป็นคนจีน และกลายมาเป็นคนไทย จนกระทั่ง
ได้รับราชการในราชสำนักไทยในตำแหน่งที่
ใหญ่โตคนหนึ่งในเมืองไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างคนจีนกับคนไทย
ในสมัยโบราณนั้น หาได้มีความสัมพันธ์
กันในทางการเมือง การทูตและการค้าเหมือน
อย่างในปัจจุบันนี้ไม่ หากแต่มีความสัมพันธ์
กันทางเชื้อชาติและหรือในทางสายเลือด
และสังคมของคนจีนกับคนไทยในสมัยโบราณ
แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ก็เป็นสังคมในครอบ
ครว้ จนถึงกับเข้าใจกันว่า บรรพบุรุษของไทย
นั้น ก็คือคนจีนเผ่าหนึ่ง ที่ได้อพยพลงมาจาก
ทางใต้ของประเทศจีน และปฏิวัติตัวเองกลาย
เป็นคนไทย ดำรงคนเป็นไทมาได้จนครบเท่า
ทุกวันนี้

แต่เรื่องนั้นก็เป็นแต่เพียงข้อสันนิษฐาน
ซึ่งอนุโลมเป็นประวัติศาสตร์เท่านั้น ยังไม่ได้
มีการยืนยันว่าจะเป็นจริงตามนั้น เพราะได้เคย
มีนักประวัติศาสตร์ด้วยกันเองได้แย้งว่า คนไทย
นั้นคือคนเผ่าหนึ่งที่รักความเป็นอิสระ คือ
ความเป็นไท ไม่ยอมที่จะอยู่ใต้อำนาจในการ
ปกครองของคนอีกเผ่าหนึ่ง คือคนจีนที่มีอำนาจ
ยิ่งใหญ่กว่า จึงชวนกันอพยพลงมาทางใต้ของ
ประเทศจีนในปัจจุบันนี้ และได้เข้ายึดครอง
แผ่นดินส่วนหนึ่งอันเป็นแหลมที่ยื่นลงไปใ
ทะเล ซึ่งแหลมที่ยื่นลงไปใทะเลนั้น เป็นที่
อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ตลอดจน
สัตว์น้ำและสัตว์บกที่จะใช้เลี้ยงชีพอยู่ได้ จึง
เรียกแผ่นดินที่คนเผ่าไทยยึดครองเอาไว้
ว่า “แหลมทอง” และตั้งชาติไทยขึ้นเป็นไท
อยู่มาได้จนครบเท่าทุกวันนี้

คนจีนในทรรคนะคึกฤทธิ

ในเหตุผลดังกล่าวนี้ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งบรรพบุรุษข้างแม่ของท่านก็เป็นคนจีนที่มาจากเมืองจีน และต่อมาได้เป็นเจ้าของमारคาในรัชกาลที่ 2 และเป็นชวคของราชสกุลปราโมชในปัจจุบันนี้

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้เคยเขียนเรื่องพงศาวดารจีน จากเรื่องสามก๊ก แสดงความเห็นเป็นข้อสันนิษฐานว่า

คนไทยเรานั้นคือคนเผ่าหนึ่งซึ่งไม่ใช่คนจีน แต่มีรูปพรรณสัณฐานเหมือนคนจีน ได้เคยสู้รบกับคนจีนอย่างฉาดฉกรรจ์มาแล้ว แต่เมื่อรบสู้คนจีนไม่ได้ ก็เสียขอมแพ้ ถอยร่นหนีออกมาจากประเทศจีน มาอยู่ในเมืองไทย ซึ่งคนเผ่า นั้นได้กลายเป็นคนไทยในเวลาต่อมา

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สันนิษฐานว่าคนเผ่านี้มีหัวหน้าเผ่าชื่อ เบ้งเฮ็ก ในพงศาวดารจีนเรื่องสามก๊ก ได้มีเรื่องราวว่า เบ้งเฮ็กได้รับต่อสู้กับขงเบ้งอย่างทรหดอดทนหลายครั้งหลายหน และได้พ่ายแพ้ขงเบ้งซึ่งเป็นปรมาจารย์ในทางยุทธศาสตร์ของจีนถึง 7 ครั้ง 7 หน และแม้ขงเบ้งจะใช้วิชายุทธล่อลวงด้วยกลศึกจับเบ้งเฮ็กได้ถึง 7 ครั้ง แต่ก็ไม่ลงโทษประหารชีวิตหรือกักขังเป็นเชลยศึก กลับปล่อยให้เป็นอิสระโดยทำสนธิ

กนจีน 200 ปีภายใต้พระบรมโพธิสมภาร

สัญญาว่าจะไม่ยกทัพมารบกับขงเบ้งอีก เบ้งเฮ็กก็ยินยอมและด้วยมันคือความสัจย์ในสนธิสัญญาที่ทำไว้กับขงเบ้ง เบ้งเฮ็กจึงเห็นว่าขึ้นอยู่กับขงเบ้งนั้นไปก็อดที่จะรบกับขงเบ้งอีกไม่ได้ เพราะไทยเป็นชาตินักรบ และเมื่อรบแล้วจะเสียสัจจะที่ได้ให้ต่อกันไว้

เบ้งเฮ็กจึงพาพรรคพวกถอยลงมาจากใต้เพื่อแสวงหาภูมิประเทศเป็นถิ่นที่อยู่ใหม่ ให้ไกลจากสมรภูมิ ปล่อยให้จีนต่อจันรบกกันไปเอง ซึ่งก็ได้ผล ทั้งในทางการทูตและการเมือง คือดีกว่าอยู่เปล่า ๆ และไม่ต้องรบกับจีน ซึ่งจะต้องเสียทรัพย์สินทุกสิ่ง และสัจจะสัญญาซึ่งมีต่อกันและพลพรรคของเบ้งเฮ็กนั้นก็คือคนไทยนั่นเอง แม้ขณะนี้ก็ยังมิมีหลงเหลืออยู่ในประเทศจีนเป็นอันมาก คำสันนิษฐานในเชิงประวัติศาสตร์ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นี้ เป็นเรื่องที่ที่น่าสนใจและน่าฟัง

ประวัติศาสตร์ของไทยที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับจีนนั้น เข้าใจว่าจะมีมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย แต่สัมพันธ์ไมตรีในครั้งนั้นเป็นสัมพันธ์ไมตรีในด้านการค้า การอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะเห็นกันว่า ด้วยขามสังคโลกที่เป็นงานอุตสาหกรรมของไทย ในสมัยกรุงสุโขทัยนั้นคนไทยได้เรียนรู้ในการทำขามสังคโลกมาจากจีน นอกจากนั้นก็เป็นการค้าขายในลักษณะแลกเปลี่ยนกัน

คนจีนได้มีบทบาทในทางการเมืองและการทหาร ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เฉพาะอย่างยิ่งในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้มีขุนนางเชื้อชาติจีนคนหนึ่งที่ได้รับราชการในระดับเจ้าเมือง และต่อมาก็ได้กลายเป็นขุนศึกที่ยิ่งใหญ่ จนกระทั่งสามารถกู้ชาติบ้านเมืองของไทยที่ถูกพม่ายึดครองเอาไว้ได้ และถ้าจะว่าไปแล้ว ความเป็นเอกราชของไทยที่ยืนยงคงทนมาจนตราบเท่าทุกวันนี้ ก็ด้วยน้ำมือของขุนศึกขุนนางไทย เชื้อชาติจีน และต่อมาก็ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินของไทย

เจ้าเมืองขุนศึกผู้นั้น คือพระยาตาก และต่อมาได้เป็น พระเจ้าตาก พระเจ้าแผ่นดินของไทยเราชั่วคราวหนึ่ง

ตามประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการกู้ชาติไทย ในสมัยที่กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่านั้น พระเจ้าตากสิน ซึ่งเป็นพระยาตากอยู่ในสมัยนั้น ได้รวบรวมไพร่พลทหารประมาณ 300 คน ตีฝักองทัพพม่าทั้งกองทัพออกจากกรุงศรีอยุธยา มุ่งหน้าไปทางใต้ และไปรวบรวมพลที่จังหวัดจันทบุรี แล้วจึงยกทัพขึ้นมารบกับพม่าและรบกับคนไทยที่ตั้งตัวเป็นก๊ก เป็นเหล่า ถึง 5 ก๊ก ในที่สุดก็ชนะทั้งกองทัพพม่า และคนไทยทุก ๆ ก๊ก จนกระทั่งได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินไทย ครองกรุงธนบุรีอยู่สมัยหนึ่ง

กองทัพของพระเจ้าตาก นับตั้งแต่วันแรกที่คุมไพร่พลตีฝักองทัพพม่าออกจากกรุงศรีอยุธยาที่ถูกทหารพม่าทำลายเผาเผาและยึดเอาไว้ได้นั้น จำนวนไพร่พลทหารประมาณ 300 คนนั้น ประวัติศาสตร์ของไทยได้บันทึกเอาไว้ว่า มีคนจีนเป็นทหารที่มีส่วนร่วมกับพระเจ้าตากกู้ชาติไทยในครั้งกระนั้น

ครั้งต่อมาในสมัยกรุงเทพซึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ซึ่งรัฐบาลไทยสมัยปัจจุบันได้เทอดทูนพระเกียรติให้ทรงเป็น "มหาราช" ซึ่งพระองค์ทรงเป็นปฐมบรมมหากษัตริย์แห่งราชจักรีวงศ์นั้น ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกก็ได้อาศัยคนจีนที่อยู่ในประเทศไทยเป็นกำลังสำคัญในการสร้างกรุงเทพมหานคร นับตั้งแต่สถานที่ตั้งของพระบรมมหาราชวัง ซึ่งทรงสร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2325 นั้น และปรากฏให้เห็นอยู่จนปัจจุบันนี้

สถานที่ดังกล่าว คือพระบรมมหาราชวัง ในขณะนี้ เดิมทีก็เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของคนจีนในประเทศไทย ซึ่งมีขุนนางไทยเชื้อสายจีนได้ครอบครองอาศัยอยู่ก่อนคือพระยาราชเศรษฐี (ซึ่งเป็นต้นตระกูลโชฎิกเศรษฐีในปัจจุบันนี้) และคนจีนได้ตั้งบ้านเรือนอาศัยกันอยู่หนาแน่น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬา